כעכלא מרובעת. אלמא מעגולה לא ערוכה היא: **הפס.** דבמי מרובעת נאמר שהוא קולר לכל תור ולים ליה לר' יוחנן הא דאמר לעיל אין לתם תור במרובעת אי לא ליה מערבא לכל מדה לערבה יש לתם תור: **מתני' שביעי מעמה.** תורה אור

מתני' מנין לפלטת שבת זרע ביום השלישי (*שתהא) מצאה שנא' °היו נכונים לשלשת ימים *מנין שמרחיצין את המילה ביום השלישי שהל להיות בשבת שנאמר °ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים *מנין שקשרין לשון של זהורית בראש שעיר המשתלח שנאמר °אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו' *מנין *לסיכה שהיא כשחייה ביוה"כ אע"פ שאינו קריאה לדבר זכר לדבר שנא' °ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו: **גמ'** רישא דלא כר' אלעזר בן עזריה סיפא כר"א בן עזריה דא"כ רבי אלעזר בן עזריה "מהורה" שמענא ליה, מאן דלא מוקי כתנאי תנא רישא "מהורה" ומוקי לה לכולה כר"א בן עזריה, ומאן דמוקים כתנאי רישא-רבנן וסיפא כר' אלעזר בן עזריה. ת"ר *פלטת שבת זרע ביום השלישי-מהורה דברי רבי אלעזר בן עזריה רבי ישמעאל אומר פעמים שהן ד' עונות פעמים שהן ה' עונות פעמים שהן ו' עונות ר' עקיבא אומר לעולם ה' *ואם יצאתה מקצת עונה ראשונה גוחגין לה מקצת עונה ששית אמרוה רבנן קמיה דרב פפא ואמרי לה רב פפא לרבא בשלמא ר' אלעזר בן עזריה-רבנן דאמרי בה' עביד פרישה ור' ישמעאל-כר' יוסי דאמר בה' עביד פרישה, אלא רבי עקיבא כמאן לעולם כר' יוסי-לדאמר רב אדא בר אהבה *משה בהשכמה עלה ובהשכמה ירד: בהשכמה עלה דכתיב °וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני" בהשכמה ירד דכתיב °לך רד ועלית אתה ואהרן עמך" מקיש ירידה לעלייה מה עלייה בהשכמה אף ירידה בהשכמה, לכמה ליה למימרא לדו' והא אמר *רב הונא °ישראל קדושים הן ואין משמשין מטותיהן ביום? *הא אמר רבא אם היה בית אפל מותר ואמר רבא ואיתימא רב פפא תלמיד חכם מאפיל בטליתו ומותר והא

מנין לפלטת כו' שנא' היו נכונים לשלשת ימים. אע"פ שבלתה שעה מדיין לא ניתנה תורה מ"מ מסתמא הקפידה תורה על דבר שנתיר להיות שומאה תחר מקן תורה ואע"ג דלא הקפידה על זכין ומטרפין וטעלי נדות הייט משום מעמא דתניא בפרק מי שמתו (נגיעה כנ') כתיב והודעתם לבניך ולבני בניך וכתיב יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב מה להלן בחימה ובירלה וכרתה ובזיע כו' מכלן אמרו זכין ומטרפין וטעלי נדות מוסרין לקרות בתורה בעבודים ולשנות במשנה ובע"ם בהלכות ובאגדות ובעלי קריין אסורין פירוש דבעל קרי אינו בחימה ובירלה דמתמה קלות הוא בא:

אע"פ שאין רלייה לדבר זכר לדבר שנאמר ותבא כמים וגו'. ומיהו רלייה גמורה לא הוי משום דקרא לא מיקמני בחמיה אלא ברילה משום דמסתמא מים דומיא דשמן מה שמן מתכרלי לא מיס מתכרלי וקשה לר"י דבפרק בתרא דיומא (דף עו:) קאמר דרחילה איקרי מיטי מגלן מ"ל שורת מכסא ותבא כמים בקרבו וגו' מים דומיא דשמן מה שמן מתכרלי כו' ופריך והא הלי תנא איפכא נסיב לה דתנן מנין לסיכה כו' ומאי פריך הא תנא דמתני' קאמר שאין רלייה לדבר אלא זכר לדבר משום דמים דומיא דשמן כדפריש' ואומר ר"י דפריך כבי דלי תסיבא רלייה גמורה דרחילה כסיכה כדקאמרת לא הוה ליה להאי תנא למעבד מינה אפי' זכר בעלמא קשה לרשב"ל דאמאי מייתי הלי קרא שאינו אלא זכר בעלמא הוה ליה לאיתויי קרא דלתם חמודות לא אכלתי ובשר ויין לא בא אל פי וסוך לא סכתי (דניאל י) דהוי דרשה גמורה ומיהא נפקא לן בפרק בתרא דיומא (שם) דסיכה איקרי מיטי*:

תני רישא מהורה ומוקי לה כו'. אומר ר"י דמשום הכי איט מגיה למתני' מהורה כדי לאוקמי טולה כרבי אלעזר *אלא בלאו הכי איכא דתני מהורה ואיכא דתני ממאה הלכך מאן דלא מוקי כתנאי עוה לו לעטא כאומן שמוין מהורה ומאן דמוקי כתנאי לא קפיד לעטא ממאה וא"ת אכתי הויא מתני' כתנאי דרישא דמתני' רבי עקיבא קתני לה וסיפא דקתני פלטות מהורה הייט דלא כר"ע דפליג בסמוך אר' אלעזר בן עזריה וא"ל דלא קפיד לאוקמי כתנאי אלא בתרי בבי דסמוכות זו אחר זו אבל אהסיא דרש פירקין המרוחקות מהסיא דפלטות לא קפיד וא"ת למאן דתני מהורה מהורה ספי הוה ליה למתני' בתרי' קרא דוקדמתם היום ומחר (שמות יב) דמסתמא כרבי אלעזר בן עזריה ואומר ר"ש דרישא ליה לאחויי הוי נכונים לשלשת ימים דמשום פלטת זרע בהקפיד דכתיב ביה "אל תגשו אל אשה": **פעמים** שהן ד' כו' - במלאה דרבי אלעזר בן עזריה א"מ נמי לעטא בתנאן זה פעמים שהן שתים פעמים שהן ג' כו' אלא לרבי נקט ר' ישמעאל משום דסבר כרבנן עבוד פרישה כרבי עקיבא ובעונות לא בעי למתלי כמו שהולה רבי עקיבא: **בהשכמה** עלה. אליבא דרבי עקיבא אייתי: **ישראל** קדושים הן כו' - ובאלו הכי היו פורשין דאמר *בזה דרבי יומא זה המשמש מטתו ביום ועוד דקרא קדושים ותהם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש: **ולימבלו** ויל דלא קפיד לאוקמי כתנאי אלא בתרי בבי דסמוכות זו אחר זו אבל אהסיא דרש פירקין המרוחקות מהסיא דפלטות לא קפיד וא"ת למאן דתני מהורה ספי הוה ליה למתני' בתרי' קרא דוקדמתם היום ומחר (שמות יב) דמסתמא כרבי אלעזר בן עזריה ואומר ר"ש דרישא ליה לאחויי הוי נכונים לשלשת ימים דמשום פלטת זרע בהקפיד דכתיב ביה "אל תגשו אל אשה": **פעמים** שהן ד' כו' - במלאה דרבי אלעזר בן עזריה א"מ נמי לעטא בתנאן זה פעמים שהן שתים פעמים שהן ג' כו' אלא לרבי נקט ר' ישמעאל משום דסבר כרבנן עבוד פרישה כרבי עקיבא ובעונות לא בעי למתלי כמו שהולה רבי עקיבא: **בהשכמה** עלה. אליבא דרבי עקיבא אייתי: **ישראל** קדושים הן כו' - ובאלו הכי היו פורשין דאמר *בזה דרבי יומא זה המשמש מטתו ביום ועוד דקרא קדושים ותהם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש: **ולימבלו**

מבנה "מנין"

נוסח בולטת ש"ז לבמה זמן טמאה (לימוד מפרישה שלפני מתן תורה)

רבינו חננאל

שורה לבאן ושורה לבאן כדפרישנא לעילא ועולה בקנמרבא ואם הפקיע מ צ ד הערוכה תלם אחר של פני כולה ושבקיה ולא זרעיה ומהנתרין זרע בעורתה אחרת ערובב ולא זרע שורה כראמר שמואל ב' (שנטעה) [שנטעה] לבאן ושורה (שנטעה) [שנטעה] לבאן מרבוהרי בשורה שבו הפקעת תלם אחר מצדה הנשעה רב ששת לאיסורא ואמר בא עירבוב (תמל) [ובכל] את השורה אע"פ שהפסיק תלם א'. כיון שזרע עירבוב הרי זו שרוא נטיעה שורה כאילו אף היא נטיעה עירבוב ולא מהניא שורה אלא בנגר שורה שוו נטיה לבאן וזו נוטה לבאן. הדרי היכרא. אבל הכא כיון דחדא עירבוב בטילה לה שורה דאידך ובעירבוב רמיא. והרוא תלם שהפקיעו אם אין בו כדי עבודה לא מהני ואסור. ואתא רב אשי ושריא. ואעפ"כ אין עירבוב מבטל את השורה אלא שורה של זו. והפקעת תלם בזו מתירין אותה: **איתיביה** רבינא לרב אשי שתי שורות של דילועין שתי שורות של קישואין שתי שורות של פול המצרי מותר. שורה אחת של קישואין. שורה אחת של דלועין. שורה אחת של פול המצרי אסור. דאלמא אם ב' שורות הן שרוא נטעה אחת לבאן ואחת לבאן מוכחא מילתא שהן מובדלות זו מזו ומותר. אבל אם יש שורה בשורה זו. ואין בשורה זו שורה שכנגדה אלא עירבוביא היא ואסור. תניה להדרוק כדי עבודה. ופריק רב אשי (שאתנן) [שאנן] קשואין דלועין ופול המצרי דאית לה שראשי אבל (דאר) (מתיהו) [שאר ראשים] אע"פ שזה נטע שורה וזה הפקיע תלם אחר מותר. ופי' שראשי עלין דתבין שאוחזין בארץ ורוחזן בראשיהן לענין תני הוא אסור להלך ע"ג עשבים בשבת ותניא אידך מותר אי תימא הא והא ביומות הנשמים ולא קשיא הא דאיכא שראשי הא דליכא שראשי. ואי תימא הא והא דאיכא שראשי ולא קשיא הא [דסים] מסאני והא דלא [דסים] מסאני. אבל בזו מן הצי אין עירבוב שבו מבטל שורה שבו: **אמר** רב כהנא אמר ר' יוחנן הרדצה שיסלא את נטתו ירק עושה עירוגה ששה פטרים ועוגל בה חמשה ונמצא סטלא את נטתו

עין משפט נר מצוה

כב א מיי' פ"ב מהלכות מילה הלכה ח סולד שי"ע סי"ח סיעיף ג: סעיף ב:

כה ב מיי' פ"ג מהלכות עבודת יום הכפורים הלכה ד:

כו ג מיי' פ"ג מהלכות שביתת עשור הלכה ב סיעיף שי"ע סי"ח סיעיף ג: סעיף ה:

כז ד מיי' פ"ה מהלכות סל"ז הל' יב סמג עשין לד: כח ה מיי' פכ"ח מהל' איסורי ביאה הלכה יו"ד סיעיף שי"ע סי' ריע סעיף יא ומוד וסרע"ש סיעיף כה סעיף ה: